

Heilige Franciscus

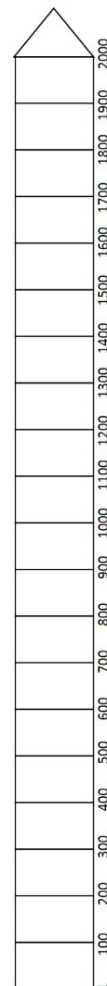
Franciscus leerde van de moslims dat de klokken niet enkel luiden bij oorlog of gevaar, maar ook bij vreugde of als het tijd is voor gebed... Vandaag luiden onze klokken nog steeds voor vreugdevolle gebeurtenissen of als het tijd is voor gebed.

Vele mensen keken vol bewondering naar de manier van leven van Franciscus. Er kwamen mannen en vrouwen naar hem toe die op dezelfde manier wilden leven. Hij noemde hen "broeders en zusters". Clara, een vrouw uit Assisi en een goede vriendin van Franciscus, zorgde voor de zusters.

Op het einde van zijn leven werd Franciscus heel ziek. Hij had weinig eetlust en at enkel nog amandelkoekjes. Deze zijn naar hem vernoemd: Frangipane.

Uiteindelijk stierf hij op 3 oktober. De dag erna werd zijn lichaam door de straten van Assisi gedragen en werd hij begraven. Iedereen kwam kijken. Daarom is 4 oktober de dag dat we ons Franciscus herinneren.

We herinneren ons Franciscus omdat hij alles van Gods schepping, broeders en zusters noemde.

Franciscus ontdekte God in alle geschenken van de schepping. Er wordt verteld dat hij zelfs tot een wolf sprak. Hij was niet bang van de wolf. Hij noemde hem "broeder wolf". Later schreef hij het Zonnelied. Het was een danklied voor de schepping. Hij noemde de zon "broeder zon" en de maan "zuster maan".

Op kerstmis bouwde hij de eerste kerststal ooit. Hij toonde dat God dichtbij komt als een pasgeboren kind. Franciscus wenste de mensen 'Vrede en alle goeds'.

Hij wist wel dat er niet overal vrede was. Er was een grote strijd tussen de moslims en de christenen. Daarom trok Franciscus naar de leider van de moslims, de sultan van Egypte. Samen ontdekten ze gelijkenissen tussen hun twee godsdiensten. Ze vroegen zich samen af of er niet beter vrede zou zijn.

Het verhaal van Franciscus

Franciscus werd geboren in Italië, in het dorpje Assisi. Zijn vader was een rijke lakenkoopman. Hij kocht en verkocht dure stoffen. Hij was net terug van een reis naar Frankrijk, toen zijn zoon geboren werd. Daarom koos hij voor hem de naam Franciscus, wat 'Fransman' betekent.

Franciscus droeg dure kleren. Hij ging naar een goede school en leerde lezen met de bijbel. Hij hield van dure feestjes. Hij genoot van het leven. Net zoals vele rijke jongeren werd hij ridder, met een harnas en een zwaard.

Op een dag hoorde hij de klokken luiden in Assisi. Deze luidden in die tijd enkel als er gevaar of oorlog was. Franciscus moest als ridder mee vechten. Oorlog voeren en ridder zijn was helemaal niet zo fijn als hij had gedacht. Toen hij terugkwam van het vechten, vroeg hij zich af wat zijn werk nu zou zijn.

Op een dag kwam hij een zieke man tegen. De man had lepra. In plaats van snel weg te rennen, gaf hij de man een knuffel. Hij wist nu dat het zijn werk zou zijn om dichtbij mensen te komen, vooral bij hen waar niemand dichtbij wilde komen.

Niet veel later kwam hij in het vervallen kerkje van San Damiano, dicht bij Assisi. Toen hij dichtbij het kruis van San Damiano kwam, hoorde hij een stem: "Herstel mijn kerk". Franciscus gehoorzaamde en begon het vervallen kerkje te herstellen.

Alles werd nu anders. Hij wisselde zijn dure kledij voor een eenvoudige pij.

Hij ging leven in armoede en eenvoud, en kwam dichtbij God.